

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การถูกเลิกจ้างและคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เพื่อให้ดำเนินการวิจัยมีความถูกต้องและสามารถนำข้อมูลมาใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ถูกเลิกจ้างในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 11,345คน (สำนักงานสถิติการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2552 : ไม่ระบุเลขหน้า)

2. กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่างการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยใช้การคำนวณจากสูตรของ ทาโรยามานะ (อิกินันท์ จันตะนี. 2550 : 81) กำหนดความคลาดเคลื่อน 5% และมีระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$\text{โดย} \quad n = \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{ขนาดของประชากร}$$

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง}$$

โดยให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ $\pm 5\%$ หรือ 0.05

$$\text{กำหนดให้} \quad e = 0.05$$

$$N = 11,345 \text{ คน}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าได้ดังนี้} \quad n &= \frac{11,345}{1+11,345(0.05)^2} \\ N &= 386 \end{aligned}$$

3. การสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จากกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 386 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้กับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่สร้างขึ้นจากรายละเอียดต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 3 ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 4 สร้างแบบสอบถามเป็น 6 ตอน โดยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะเป็นแนวทางในการเขียนข้อคำถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ สถานภาพ การศึกษา รายได้ในปัจจุบัน รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างและตำแหน่งงาน และคำถามปลายเปิดจำนวน 5 ข้อ คือ อายุ ภูมิภาค ระยะเวลาการว่างงาน จำนวนบุตร ประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 2 ปัจจัยการถูกเลิกจ้างของการถูกเลิกจ้างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย เลิกจ้างโดยนายจ้าง และเลิกจ้างโดยลูกจ้าง และคำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ คือการจ่ายค่าชดเชยจากบริษัท และการจ่ายค่าชดเชยจากประกันสังคม

ตอนที่ 3 การเลิกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 8 ข้อ ประกอบด้วย ทัศนคติเกี่ยวกับการถูกเลิกจ้าง มาตรการสร้างอาชีพของภาครัฐ ความพร้อมในการหางาน/เริ่มงานใหม่ การเลือกที่อยู่อาศัยและที่ทำงานใหม่ อาชีพใหม่ที่ท่านสนใจ แผนอาชีพและรายได้ในอนาคต แหล่งความรู้เพื่อข่าวสารและอาชีพ การใช้

เวลาว่างขณะทำงาน

ตอนที่ 4 คุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 34 ข้อ ประกอบด้วย ด้านภาระค่าใช้จ่ายหลักจำนวนด้านรายได้ ด้านอาหาร ด้านยารักษาโรค ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 5 ระดับการมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating scale) คือ ดัชนีชีวิตความสุขจำนวน 15 ข้อ คือ รู้สึกพึงพอใจในชีวิต รู้สึกสบายใจ รู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้รู้สึกผิดหวังในตัวเอง รู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์ สามารถทำใจยอมรับปัญหาที่ยากได้ มั่นใจว่าควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเกิดเหตุคับขัน มั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุร้ายแรง รู้สึกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์ รู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่น ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกาสรู้สึกภูมิใจในตนเอง รู้สึกมั่นคงปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว หากท่านป่วยหนักเชื่อว่าครอบครัวจะดูแลท่าน สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ ดร.ศิริมณี จรรยา และ ดร.ปรีชา วรารัตน์ไชย และผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ดร.กิติมา ทามาดี และรองศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ จันตะนี เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่า IOC (Index of Item-Objective Concurrence) โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะลงความเห็นจากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาบันทึกแล้วหาค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ ค่าเฉลี่ยจากคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้ เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์ จากการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยครั้งนี้มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญของข้อคำถามความรู้สึกเกี่ยวกับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่า IOC = 1 (เนื่องจากไม่มีการแก้ไขแบบสอบถาม)

ขั้นตอนที่ 7 นำแบบสอบถามผ่านความเห็นชอบแล้วไปทดสอบกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด ได้แก่ ผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดสระบุรีที่มาติดต่อประกันสังคมจังหวัดสระบุรีแล้วนำมาหาความเชื่อมั่นเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยมีเกณฑ์ตัดสินว่าถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าใกล้เคียงประมาณ 0.75 ขึ้นไปจะไม่แก้ไขแบบสอบถามแต่ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.75 จะทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม ซึ่งผลจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

จะได้ค่าสัมประสิทธิ์รวมเท่ากับ 0.7578 ค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ จึงถือว่าแบบสอบถามนั้นสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้

การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ตลอดจนหลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย

2. นำวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบข่ายหรือนิยามตัวแปรต้นและตัวแปร กรอบแนวคิดและนิยามศัพท์เฉพาะในบทที่ 1 มาใช้เป็นแนวทางในการเขียนข้อคำถามในแบบสอบถาม

3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามชนิดต่าง ๆ เช่น มาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) ให้ครอบคลุมเนื้อหาและนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ภายใต้กรอบแนวคิด (Conceptual framework) ที่กำหนดไว้แล้วในบทที่ 1

4. สร้างข้อความของแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะและนำแบบสอบถามที่สร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ตลอดจนข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อนนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วในข้อ 4 เสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างเครื่องมือเพื่อตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ (Content validity) ว่าเครื่องมือที่จะนำไปใช้มีระดับความสามารถในการวัดตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่พร้อมทั้งพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามว่าถามได้ตรงประเด็นหรือไม่ ครอบคลุมเนื้อหาที่จะถามเพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรตลอดจนพิจารณาความถูกต้องและชัดเจนของภาษาที่ใช้

6. วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective concurrence) โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนที่ลงความเห็นในแบบสอบถามจากการพิจารณาข้อคำถามเป็นรายข้อแล้วให้คะแนนตามข้อกำหนด ดังนี้

ให้คะแนน 1 เมื่อพิจารณาว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อพิจารณาว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

และมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ถ้าค่า IOC ของข้อคำถามในข้อใดมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป หมายความว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์สามารถนำมาใช้ได้ถ้าค่า IOC ของ

ข้อคำถามในข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 หมายความว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดข้อคำถามนั้นทิ้งไป ซึ่งผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยรวมจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านจากสูตรดัชนีความสอดคล้อง

$$\text{จากสูตร } IOC = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum x$ = ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่า IOC โดยรวม เท่ากับ 1

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 6 มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาให้พิจารณาความเหมาะสมและสมบูรณ์อีกครั้ง และนำไปทดลองใช้ (Try-Out) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Validity) กับผู้ถูกเลิกจ้างที่มารายงานตัวจำนวน 30 ชุดแล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค α -Coefficient หรือ Alpha Coefficient ของ Cronbach,1974.(อภิรักษ์ จันตะนี, 2550 : 87) จากสูตร ดังนี้

$$\text{จากสูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อของคำถาม

$\sum S_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อคำถาม

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

โดยมีเกณฑ์ตัดสินว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบสอบถามมีค่าใกล้เคียงตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไปจะไม่แก้ไขแบบสอบถาม แต่ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ของแบบสอบถามมีค่าต่ำกว่า 0.75 ผู้วิจัย จะทำการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามซึ่งผลการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟารวมของครอนบาคในแบบสอบถามที่ใช้เพื่อการวิจัยครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์จึงถือว่าแบบสอบถามฉบับนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่กรอกเรียบร้อยแล้วจากผู้ถูกเลิกจ้างในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมแล้วจำนวน 386 คน และนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวม และค้นคว้ามาจากหนังสือเอกสารตำราวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาห้อง สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา หอสมุดแห่งชาตินครราชสีมา รวมทั้งค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและงานวิจัยของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยใช้วิธีทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าจำนวนและร้อยละ

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าจำนวนและร้อยละ

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 การเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าจำนวนและร้อยละ

4. แบบสอบถามตอนที่ 4 คุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยกำหนดเกณฑ์การคำนวณระดับคุณภาพชีวิตกำหนดให้

คำตอบว่า ใช่ มีค่าเท่า 1

คำตอบว่า ไม่ใช่ มีค่าเท่า 0

จากแบบสอบถามทั้งหมด 29 ข้อ มี 5 ด้าน รวมระดับคุณภาพชีวิตของจำนวนข้อรวมในแต่ละด้านดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	0.01 - 33.33	ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ	กำหนดค่าคะแนน 1
คะแนนเฉลี่ย	33.34 - 66.67	ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง	กำหนดค่าคะแนน 2
คะแนนเฉลี่ย	66.68 - 100.00	ถือว่าอยู่ในระดับสูง	กำหนดค่าคะแนน 3

5. แบบสอบถามตอนที่ 5 เกี่ยวกับระดับการมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบอัตราส่วน 4 ระดับ ได้แก่ ไม่เลย น้อย มาก มากที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ อภิษฐ์ มงคลและคณะ (2552 : ออนไลน์) การให้คะแนนแบบประเมินแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ แล้วใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าจำนวนและร้อยละ

กลุ่มที่ 1 เป็นแบบประเมินเชิงบวกได้แก่ ข้อ 1 2 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

ไม่เลย	=	0	คะแนน
น้อย	=	1	คะแนน
มาก	=	2	คะแนน
มากที่สุด	=	3	คะแนน

กลุ่มที่ 2 เป็นแบบประเมินเชิงลบได้แก่ข้อ 3 4 5 แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

ไม่เลย	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
มาก	=	1	คะแนน
มากที่สุด	=	0	คะแนน

ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย 15 ข้อ มีคะแนนเต็มทั้งหมด 45 คะแนน เมื่อทำการประเมินแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดดังนี้

กลุ่ม 1	0-27	คะแนน	หมายถึง	มีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป (Poor)
กลุ่ม 2	28-34	คะแนน	หมายถึง	มีความสุขเท่ากับคนทั่วไป (Fair)
กลุ่ม 3	35-45	คะแนน	หมายถึง	มีความสุขมากกว่าคนทั่วไป (Good)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549 : 240-258) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), การทดสอบค่าที (t-test, F-test), Fisher's LSD และ Multiple Regression analysis ดังนี้

1. ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบบสอบถามตอนที่ 3 การเลือกอาชีพ

ใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแบบสอบถามตอนที่ 4 คุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และแบบสอบถามตอนที่ 5 เกี่ยวกับระดับการมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ

2. การทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที (t-test , F-test) และ LSD (Fisher's least-significant different) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง

2.1 แบบทดสอบตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างกับแบบทดสอบตอนที่ 4 คุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง โดยได้กำหนดนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่ามีคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน

2.2 แบบทดสอบตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างกับแบบทดสอบตอนที่ 5 ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง โดยได้กำหนดนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่ามีระดับความสุขในชีวิตแตกต่างกัน

2.3 แบบทดสอบตอนที่ 2 ปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างกับแบบทดสอบตอนที่ 5 ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง โดยได้กำหนดนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่ามีระดับความสุขในชีวิตแตกต่างกัน

2.4 แบบทดสอบตอนที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างกับแบบทดสอบตอนที่ 5 ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง โดยได้กำหนดนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่ามีระดับความสุขในชีวิตแตกต่างกัน

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของ LSD (Fisher's least-significant different)

3. การทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่ละขั้นตอน (Multiple Regression analysis) เพื่อหาความสามารถร่วมกันทำนายความสัมพันธ์ของระดับคุณภาพชีวิตกับระดับความสุขในชีวิตของผู้เลิกจ้างกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างดังนี้

3.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

3.2 การทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยการทดสอบค่ารวมเอฟ (Overall F test)

3.3. คำานวนหาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์(b)ในรูปคะแนนดิบ

3.4. ทดสอบค่า F เพื่อหาค่า b ของตัวพยากรณ์แต่ละตัวถึงการส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์

3.5. หาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

แทนค่าสมการได้ดังนี้

$$y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5$$

y = ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง

a = ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

b_1 = ระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง

x_1 = คุณภาพชีวิตด้านรายได้

x_2 = คุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือน

x_3 = คุณภาพชีวิตด้านอาหาร

x_4 = คุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกาย

x_5 = คุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ